

fiat

Leven in de Goddelijke Wil – Lage Landen

Kerstnoveen (2de dag) 2020

www.luisapiccarreta-goddelijkewil.org

*De Dienares Gods
Luisa Piccarreta*

KERSTNOVEEN

VAN GOD HOUDEN IN ZIJN GODDELIJKE WIL – FIAT van de Verlossing blz 157-175

Tweede buitensporigheid van Liefde

BESCHEIDEN LIEFDE

Mijn geest bracht me in de moederlijke schoot. Ik was verwonderd te moeten vaststellen hoe de oneindige God, groter dan de Hemel, zichzelf vernederde, belemmerde en terugtrok zodat Hij amper nog kon bewegen en bijna niet meer kon ademen. De inwendige stem zei me: 'Zie jij hoeveel Ik van je hou? Geef Me a.u.b. wat ruimte in je hart. Verwijder alles wat niet van Mij is. Zo zal je Mij meer vrijheid geven om te bewegen en te ademen.'

In een passage uit het Boek van de Hemel (25.12.1908) vertelt Jezus aan Luisa dat de beste manier om Hem in het eigen hart te doen geboren worden **het zichzelf ledigen is van alles**. Wanneer Jezus immers leegte vindt kan Hij al Zijn goeds erin aanbrengen. Alleen dan kan Hij voor altijd worden herboren, indien er dus ruimte is waarin Hij alles kan plaatsen wat Hem toebehoort. Van een persoon die in het huis van een ander gaat wonen, kan men maar zeggen dat hij gelukkig is als hij het leeg aantreft. Zo kan hij al wat van hem is erin plaatsen, anders zou hij zich veeleer ongelukkig voelen.

Luisa dacht vaak na over deze tweede buitensporigheid van liefde. Ze was ontroerd bij het zien van de pijnlijke toestand waarin het liefdevolle Kindje zich bevond. Zijn kleine Mensheid kon Zich niet bewegen. Zijn handen en voeten bleven roerloos, zonder de geringste beweging.

Er was geen ruimte om Zijn ogen te openen of om vrij te ademen. Zijn onbeweeglijkheid was zodanig dat Hij dood leek, hoewel Hij leefde. In verband met deze overwegingen (24.12.1924) vertrouwt Jezus Luisa toe dat de pijnen die Hij in de maagdelijke schoot van Zijn Hemelse Mama doorstond, niet in te schatten zijn door de menselijke geest.

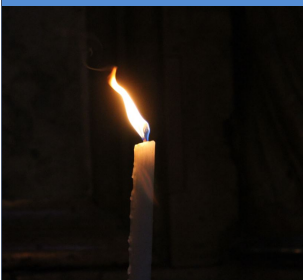
De eerste pijn die Jezus leed tijdens de eerste akt van Zijn Menswording was de dood. Zijn Godheid - volslagen gelukkig en onaantastbaar voor enige pijn of dood - daalde uit de Hemel neer. Toen Jezus Zijn kleine Mensheid zag, onderworpen aan pijnen en sterven uit liefde voor de schepselen, voelde Hij de pijn van de dood zo levendig dat Hij van pure pijn echt zou zijn gestorven indien de kracht van Zijn Godheid Hem niet met een wonder had ondersteund. Hij voelde dus de pijn van het sterven en tegelijkertijd de voortzetting van het leven. Wat een kwelling was het voor Jezus om onderworpen te zijn aan de pijn van de dood – Hij, Die het leven bevatte en de absolute Meester van het leven was! Daardoor was Zijn kleine Mensheid onbeweeglijk en stervend in de Schoot van Zijn Mama.

Een andere keer vestigt Jezus Luisa's aandacht op het unieke wonder van de Menswording van Zijn Allerheiligste Mensheid (18.7.1923). Het is waar dat het Woord werd ontvangen, maar de hemelse Vader en de Heilige Geest waren onafscheidelijk van Hem. Het was Jezus die handelde maar Zij namen eraan deel. Alle dingen, hoe groot, subliem, nobel en wonderbaarlijk ook, eveneens de Ontvangenis van de Maagd Koningin, zijn van minder belang. Er is niets dat kan worden vergeleken met de Menswording van Jezus.

Het gaat er niet om een leven te vormen, maar om het leven 'dat allen leven geeft' in te sluiten. Dus niet om het uit te breiden, maar om Wie alles schiep in te perken, in te sluiten in een geschapen en kleine Mensheid.

Dit zijn alleen werken van een God en van een God die liefheeft. Een God die tegen elke prijs met Zijn liefde het schepsel wil, om geliefd te worden. Jezus verbaast ons wanneer Hij bevestigt dat Zijn Liefde, Kracht en Wijsheid meer schitterden wanneer de onmetelijkheid van de Goddelijke Wil - die alle schepselen uit het verleden, het heden en de toekomst omsluit - van zodra de Goddelijke Kracht Zijn kleine Mensheid vormde, in Zich het leven van alle schepselen ontving.

Bij de Menswording van het Woord werden dus al de schepselen ontvangen en ingesloten, met inbegrip van Zijn Moeder. Ook alle buitensporigheden en wonderen van Zijn Goddelijke liefde en de gehele Eeuwigheid zijn inbegrepen in de Incarnatie. Het universum in zijn totale omvang was geschokt om Hem - die leven geeft en alles omsluit - ingesloten te zien, beperkt en klein geworden om het leven van allen aan te nemen en allen te doen herboren worden.

Jezus benadrukt hoeveel deze buitensporigheid van liefde Hem kostte en voegt eraan toe (22.12.1929) dat, toen Hij uit de hemel neerdaalde, **Zijn liefde Hem naar een zeer nauwe en donkere gevangenis** leidde, de schoot van Zijn Mama, maar dat zij (Zijn liefde) niet tevreden was. **In die gevangenis vormde Hij nog een andere: Zijn Mensheid die Zijn Godheid gevangen hield.**

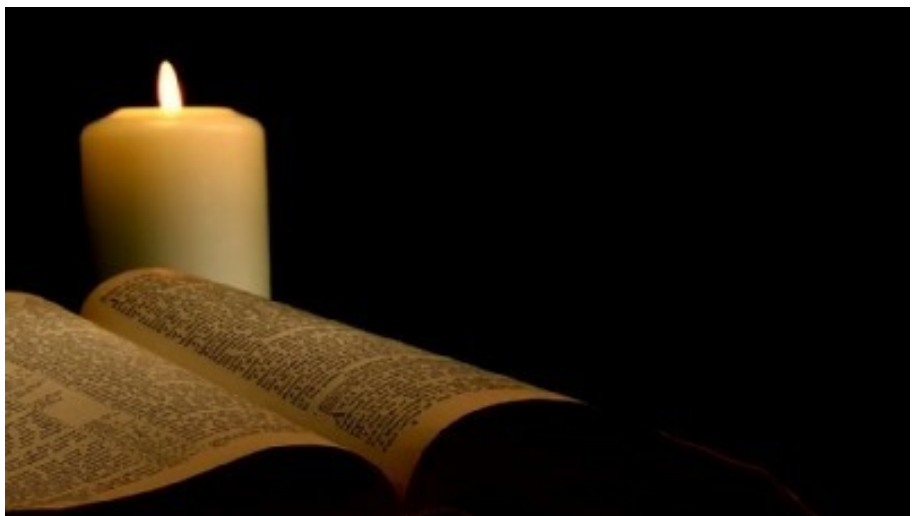
De eerste gevangenis duurde negen maanden, de tweede gevangenis van Zijn Mensheid drieëndertig jaar. Zijn liefde echter hield het hier niet bij. Terwijl de gevangenis van Zijn Mensheid eindigde, vormde Hij de gevangenis van de Eucharistie. Daarom kan Jezus de goddelijke en hemelse Gevangene worden genoemd.

In de eerste twee gevangenschappen vormde Hij, in de intensiteit van Zijn liefde, het Koninkrijk van Verlossing, in de derde gevangenis van de Eucharistie laat Hij het Rijk van het Goddelijke Fiat tot rijping komen.

*Jezus,
liefde zonder grenzen,
mag Uw liefde alles overspoelen
en wegbranden wat niet van U is.
Spoor ons aan intenser van U te houden
om de eenzaamheid
van Uw lange gevangenschap
te doorbreken.*

Met heel veel dank aan de Associatie Luisa Piccarreta - Corato

* * * * *

*Huis van de Goddelijke Wil
Varendriesstraat 30
B 9031 Drongen*